

พระราชบัญญัติ

หลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่าอธิบดี

พ.ศ. ๒๕๖๒

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่าอธิบดี

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่าอธิบดี พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐในฝ่ายพลเรือน ทหาร หรือตำรวจ ที่มีกฎหมายกำหนดให้มีฐานะหรือเรียกว่าส่วนราชการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดการเทียบตำแหน่ง

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการวินิจฉัยชี้ขาดการเทียบตำแหน่ง

มาตรา ๔ ในการพิจารณาเทียบตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่าอธิบดี อย่างน้อยต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นตำแหน่งที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือตามกฎหมายอื่น

(๒) เป็นตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการไม่ว่าส่วนราชการนั้นจะมีฐานะเป็นนิติบุคคลหรือไม่

(๓) เป็นตำแหน่งประเภทบริหารซึ่งมีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายในการบังคับบัญชาบริหารงาน บริหารงานบุคคล และบริหารงบประมาณของส่วนราชการนั้น ซึ่งไม่รวมถึงหน้าที่และอำนาจในฐานะผู้รับมอบอำนาจ

มาตรา ๕ เพื่อประโยชน์ในการเทียบตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลตามกฎหมายของแต่ละส่วนราชการวางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่าอธิบดี สำหรับใช้กับข้าราชการในส่วนราชการของตน โดยการวางระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในมาตรา ๔ รวมทั้งมีหน้าที่และอำนาจในการเทียบตำแหน่งข้าราชการในส่วนราชการของตนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนั้น

ระเบียบตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการด้วย

มาตรา ๖ ในกรณีที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของส่วนราชการใดมีปัญหาอันไม่อาจหาข้อยุติได้ในการพิจารณาเทียบตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการตามมาตรา ๗ โดยคณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

การวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด และให้ส่วนราชการดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้น

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดการเทียบตำแหน่งคณะหนึ่ง มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการเทียบตำแหน่งและกำหนดหลักเกณฑ์กลางสำหรับเป็นแนวทางโดยไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วย

(๑) รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญอันจะเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาเทียบตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้ จำนวนไม่เกินสามคน

ให้เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือการแต่งตั้งเพิ่ม ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีข้อกำหนดหลักเกณฑ์กลางเพื่อเทียบตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการอื่นกับตำแหน่งอธิบดีทำให้เกิดปัญหาในการพิจารณาสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์กลางสำหรับการพิจารณาเทียบตำแหน่งดังกล่าว เพื่อให้การปฏิบัติของส่วนราชการต่าง ๆ มีความสอดคล้องกัน เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารงานบุคคลภาครัฐและประเทศรวมทั้งให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดการเทียบตำแหน่งเพื่อทำหน้าที่ชี้ขาดในกรณีที่มีข้อสงสัยหรือปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับข้าราชการต่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการใช้หลักเกณฑ์กลางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้